

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/468/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612201655
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612201655.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcov: Z. O., G. I. N. J. I., N.Š. XXXX/X, M. M. O., G. I. N. J. I., S. XXXX/X, oboch zastúpených JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 11, proti žalovaným: V. Z. X., G. I. N. J. I., N. X M. G. X., G.U. I. N. J. I., N. X, obom zastúpeným JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 62, o odstránenie zásahu do vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28. mája 2013 č.k. 10C8/2012 - 179 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 37,85 eura, k rukám JUDr. Ľubomíry Bašistovej Virovej, advokátky, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcov, ktorou (v znení pripustenom uznesením zo dňa 7.1.2013 sp. zn. 10C/8/2012) žiadali, aby súd žalovaným uložil povinnosť "urobiť na svojich nehnuteľnostiach, na stavbe s názvom záhradná chata - prístavba a nadstavba súp. č. XXXX I. X. L. Q. N. L. U. P., J. K.. Č.. H. XXXX, XXXX/XX, XXXX/XX I. H.. Ú. N. J. I. také dostatočné opatrenia, ktoré zabránia nad mieru pomerom obťažovať nehnuteľnosť žalobcov tienením a ktoré zabráni padaniu strešnej krytiny, snehu a ľadu na nehnuteľnosť žalobcov, do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku". Žalobcom uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania v sume 203,64 eura na účet právneho zástupcu žalovaných, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves nahradiť spoločne a nerozdielne trovy štátu v sume 3,25 eura.

V odôvodnení poukázal na argumentáciu žalobcov, že susediaca stavba žalovaných obťažuje ich nehnuteľnosť tienením a tiež ich zdravie padaním snehu zo strechy v žalobe označenej nehnuteľnosti žalovaných, na ktorej žalovaní realizovali prístavbu a nadstavbu napriek tomu, že na ňu nemali vydané právoplatné stavebné povolenie. Hoci bola stavba dodatočne povolená, vyslovili pochybnosti, že dodatočné povolenie stavby je v súlade s územným plánom v N. J. I., kde nie je povolená bytová výstavba, pričom ani legalizácia stavby žalovaných nebráni tomu, aby v zmysle § 127 Občianskeho zákonníka boli povinní urobiť opatrenia na zabránenie tieneniu ich nehnuteľnosti a padaniu snehu zo strechy na ich pozemok. Vyzvali preto žalovaných listom zo dňa XX.XX.XXXX na odstránenie časti prístavby a nadstavby nehnuteľnosti žalovaných, pretože im na pozemok tieni po celý rok celý deň až do poobedia, a minimálne do polovice záhrady. Ďalej poukázal i na obranu žalovaných, že počas zimného slnovratu tieni každý každému a bolo by potom potrebné zbúrať polovicu záhradkárskej osady. Ich terajšia chata nie je vyššia ako pôvodná, pretože výška strechy je rovnaká ako pred stavebnými

úpravami, ktorými došlo len k jej zošikmeniu, v súlade s projektovou dokumentáciou a pokrytiu strešnou krytinou Tondach, ku ktorej sú osadené štandardné žľaby a odtokové rúry a štandardné snežné zábrany, prislúchajúce k tejto krytine. Stena záhradnej chaty bola posunutá len približne o 20 cm smerom k plotu žalobcov. O padaní škridle žalovaní nemali vedomosť, nakoľko zo žiadnej škridle nechýba žiaden úlomok a ani zo strechy žiadna škridla nechýba.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, H.Ú. N. J. I., K. Č. XXXX/XX - L. Q. I. XXX m², parc. č. XXXX/X - Y. Y. K. Q. I. XXX S., K. Č. XXXX - L. K. M. J. Q. I. XX S. M. U. N. Č. XXXX K. J. K. XXXX I. I. XX m² v celosti a žalovaní sú vlastníkami susediacej nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. XXXX, H.Ú. N. J. I., M. Y. K. Č. XXXX/XX - L. Q. I. XXX S., K. Č. XXXX/XX - L. K. M. J. Q. I. XXX S., K. Č. XXXX - L. K. M. J. O. Q. I. XX S. M. U. N. Č. XXXX J. K. XXXX I. I. XX m² v celosti. Mesto N. J. I. vydalo dňa XX.X.XXXX K. Č. XX-XXXX/XXXX-M. rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby žalovaných - záhradná chata - prístavba a nadstavba, ktoré nadobudlo právoplatnosť XX.X.XXXX. Na základe sťažnosti voči umiestneniu stavby, ktorú podali na stavebnom úrade dňa X.X.XXXX žalobcovia ako vlastníci susediacej nehnuteľnosti, bolo vykonané miestne šetrenie, výsledkom ktorého bolo zistenie, že práce na stavbe boli realizované v rozpore s dodatočným povolením stavby. Žalovaní dňa XX.XX.XXXX podali žiadosť o vydanie dodatočného povolenia, o ktorom rozhodlo Mesto N. J. I. rozhodnutím zo dňa X.XX.XXXX Č. XX-XXXX/XXXX-M. tak, že žalovaným dodatočne povolilo stavbu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané dňa XX.X.XXXX a nadobudlo právoplatnosť dňa X.X.XXXX. Z uvedeného vyvodil, že nehnuteľnosť žalovaných je legálnou stavbou, na ktorú boli vydané všetky potrebné správne rozhodnutia, a to rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby a právoplatné kolaudačné rozhodnutie, v ktorých boli zohľadňované všetky výhrady žalobcov prednesené aj v tomto súdnom spore. Príslušné správne orgány vo svojich správnych rozhodnutiach uzavreli, že stavba nie je v rozpore s verejným záujmom ani s oprávnenými záujmami účastníkov konania, a teda ani žalobcov. Doplnil, že žalobcovia nemali žiadne námietky voči projektovej dokumentácii, ktorá bola podkladom a súčasťou rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby v roku XXXX, výška nehnuteľnosti žalovaných (7,14 m) sa stavebnými úpravami nezmenila, a to ani v zmysle projektovej dokumentácie slúžiacej na dodatočné povolenie stavby v r. XXXX-XXXX a ani prístavbou, ktorá bola vykonaná dodatočne v roku XXXX. Ďalej zistil, že žalovaní zabezpečili na svojej streche zábrany na zabránenie padania snehu a ľadu zo strechy, a ak by aj zo strechy žalovaných sneh spadol, spadol by k plotu a nie na chodník.

Po právnom posúdení veci podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že zo strany žalovaných nejde o neoprávnený zásah, ktorým by žalovaní nad mieru primeranú pomerom obťažovali žalobcov alebo čím by vážne ohrozovali výkon ich práv. Vychádzajúc zo zistenia z účastníkmi konania predložených fotografií, že k obťažovaniu nehnuteľnosti žalobcov tienením nedochádza počas celého roka a na celej ich nehnuteľnosti, a že k tieneniu dochádza nielen zo strany nehnuteľnosti žalovaných, ale aj zo strany žalobcov, a tiež aj ďalšej chaty, uzavrel, že nejde o tienenie celoročné a ani neprimerané. Ďalej dôvodil, že žalobcovia na svoje tvrdenia o padaní škridly, snehu a ľadu zo strechy žalovaných nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že sneh, ľad a škridle zo strechy žalovaných naozaj padali a spadli a už vôbec nie, žeby sa tak dialo nad mieru primeranú pomerom. Konštatoval pritom, že spadnutie jednej škridle na pozemok žalobcov nemožno kvalifikovať ako zásah do vlastníckeho práva žalobcov nad mieru primeranú pomerom, čo platí i v prípade padania snehu, ku ktorému môže dôjsť iba v zime a pri zvýšenom množstve snehu a ľadu.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal žalobcov, ktorí v konaní nemali úspech, nahradiť žalovaným trovy konania, pozostávajúce z trov ich právneho zastúpenia v sume 203,64 eura, vyčíslených podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, účasť na miestnom šetrení a účasť na pojednávaní dňa 28.5.2013) a 60,07 eura a k tomu prislúchajúci režijný paušál 3 x 7,81 eura.

Výrok o trovách štátu súd odôvodnil použitím ust. § 148 ods. 1 O.s.p. s tým, že trovy štátu predstavovali náklady za použitie motorového vozidla pri ohliadke nehnuteľnosti vo výške 3,25 eura.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 O.s.p., aj podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať im náhradu trov prvostupňového i odvolacieho

konania. Predovšetkým namietli záver súdu prvého stupňa, že tienenie chaty žalovaných, padanie snehu a ľadu zo strechy žalovaných na ich pozemok neprekračuje mieru primeranú pomerom a že nejde o neoprávnený zásah, ktorým by žalovaní nad mieru primeranú pomerom žalobcov obťažovali alebo by vážne ohrozovali výkon ich práv. Mali za to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil pojem miery primeranej miestnym pomerom. V tejto súvislosti poukázali na skutočnosť, že nehnuteľnosti sa nachádzajú v lokalite L. Q. N. L. U., I. Č. P.Č., teda v záhradkárskej oblasti, ktorou je určený aj charakter užívania a využívania jednotlivých nehnuteľností, a preto mali za nepochopiteľné, ak stavebný úrad žalovaným vydal stavebné povolenie "na výstavbu dvojgeneračného rodinného domu, ktorý nezapadá do záhradkárskej oblasti". Tvrdili, že hoci predmetná nehnuteľnosť na liste vlastníctva žalovaných je stále vedená ako záhradná chatka, v skutočnosti sa jedná o rodinný dom, nakoľko prestavbou chatky žalovaní zväčšili zastavanú i úžitkovú plochu, čo nepochybne muselo ísť na úkor vlastníkov susedných nehnuteľností. Zopakovali, že stavebnými zmenami došlo k posunutiu obvodových častí domu žalovaných až takmer na hranicu pozemku v ich vlastníctve a prestavbou záhradnej chatky zvýšili stavbu o viac ako 1,50 metra, čo nepochybne malo negatívny vplyv na výkon ich vlastníckych práv. Ich tvrdenia o tienení nad mieru primeranú pomerom a padaní snehu a ľadu na ich nehnuteľnosť podľa žalobcov preukazuje aj skutočnosť, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves je vedené pod sp. zn. 8C/6/2013 konanie o náhradu škody na zdraví žalobkyne v 2. rade, zapríčinené práve zosunutím snehu a ľadu zo strechy žalovaných, fotodokumentácia nachádzajúca sa v spise sp. zn. 8C/6/2013 a naostatok i tá skutočnosť, že žalovaní zvyšovali počet snehových zábran na svojej streche, avšak v dôsledku sklonu strechy neúspešne, keďže ani tieto opatrenia žalovaných, zosuvu snehu na ich nehnuteľnosť nezabraňujú.

Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov označili odvolanie žalobcov za nedôvodné a napadnutý rozsudok za správny po právnej i vecnej stránke. Navrhli rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania vo výške 67,808 eura. Za správny mali záver súdu prvého stupňa, že tienenie, padanie snehu a ľadu z ich strechy neprekračuje mieru primeranú pomerom a nejde ani o neoprávnený zásah. Pokiaľ žalobcovia vytýkali v odvolaní neakceptovateľnosť vydania stavebného povolenia na ich nehnuteľnosť uviedli, že všetky ich výhrady vo forme námietok boli v správnom konaní príslušným stavebným úradom riadne zohľadnené so záverom, že predmetná stavba nie je v rozpore s verejným záujmom ani s oprávnenými záujmami jednotlivých účastníkov správneho konania, naviac obdobný druh stavby spolu s menšími odstupmi od susedných nehnuteľností je v danej lokalite obvyklý. Poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1490/2005, R 45/1986 a zdôraznili, že prestavbou ich nehnuteľnosti nedošlo k podstatnej zmene jej výšky, na strechu boli osadené snehové zábrany, ktorých primárnym cieľom je chrániť susediacu nehnuteľnosť s príľahlým pozemkom, aby sa sneh, poprípade i ľad, na streche zachytil a následne na nej aj roztopil.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo, za dodržania podmienok ust. § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je nedôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobcami uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Odvolacie námietky žalobcov nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a privodiť zmenu, či jeho zrušenie. Žalobcovia v odvolaní v podstate argumentujú skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktoré boli predmetom dokazovania a s ktorými sa správne vysporiadal súd prvého stupňa pri rozhodovaní vo veci. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú, alebo nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním náležite

zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., t.j. každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Na základe takto dostatočne zisteného skutkového stavu, potom na danú vec aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a vo veci správne rozhodol. Rozsudok je vecne správny a preto je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že dôvodom, prečo súd prvého stupňa žalobnému návrhu nevyhovel, je jeho právny názor, že tienenie chaty žalovaných, padanie snehu a ľadu zo strechy žalovaných neprekračuje mieru primeranú pomerom a nejde o neoprávnený zásah, ktorým by žalovaní nad mieru primeranú pomerom obťažovali žalobcov, alebo čím by vážne ohrozovali výkon ich práv. Správnosť tohto záveru prvostupňového súdu žalobcovia namietajú neopodstatnene. Argumentačné výhrady žalobcov voči právnemu názoru vyslovenému v napadnutom rozsudku odvolací súd nezdiera. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti dôvodov preskúmaného rozsudku vo veci samej a k odvolacím námietkam žalobcov odvolací súd považuje za potrebné dodať:

V danej veci sa žalobcovia podanou žalobou domáhali voči žalovaným uloženia povinnosti urobiť na svojich nehnuteľnostiach označených v žalobnom návrhu "také dostatočné opatrenia, ktoré zabránia nad mieru pomerom obťažovať nehnuteľnosť žalobcov tienením a ktoré zabránia padaniu strešnej krytiny, snehu a ľadu na nehnuteľnosť žalobcov".

V posudzovanom prípade obsahoval žalobný návrh opísanie skutkového základu tak, že stavebnými úpravami vykonanými na stavbe (záhradnej chate) žalovaných susediacej s nehnuteľnosťou žalobcov, boli vyvolané nepriaznivé účinky na nehnuteľnosti žalobcov (pozemku a záhradnej chate). Podľa znenia žalobného petitu žalovaní majú na svojich nehnuteľnostiach "robiť také dostatočné opatrenia, ktoré zabránia nad mieru pomerov obťažovať nehnuteľnosť žalobcov tienením a ktoré zabránia padaniu strešnej krytiny, snehu a ľadu na nehnuteľnosť žalobcov". Opatrenia, ktoré majú žalovaní podľa posudzovanej žaloby vykonať, majú smerovať k tomu, aby naďalej nedochádzalo k tieneniu nehnuteľnosti žalobcov a padaniu strešnej krytiny, snehu a ľadu na ich nehnuteľnosť. Žalobcovia síce formulujú žalobný petit na uloženie povinnosti "robiť dostatočné opatrenia", avšak vzhľadom na to, že túto požiadavku odôvodňujú tým, že prístavba a nadstavba záhradnej chaty žalovaných znehodnocuje a obťažuje ich stavbu a pozemok tienením a ich zdravie padaním snehu zo strechy (č.l. 2 súdneho spisu), domáhajú sa ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1, resp. podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Správne preto súd prvého stupňa posúdil ich žalobu ako žalobu z imisií podľa ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako správny a súladný i s ustálenou judikatúrou súdov (por. napr. R 65/1972) je i záver súdu o oprávnenosti napádaného výkonu vlastníckeho práva žalovaných v situácii, ak sa opiera o povolenie, ktoré bolo žalovaným udelené príslušným orgánom (rozhodnutie Mesta N. J. I. o dodatočnom povolení stavby žalovaných - L. U. - K. M. J. L. O. XX.X.XXXX Č.. XX-XXXX/XXXX-M., ktoré nadobudlo právoplatnosť XX.X.XXXX v spojení s dodatočným povolením stavby zo dňa X.XX.XXXX Č.. XX-XXXX/XXXX-M. a kolaudačným rozhodnutím zo dňa XX.X.XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa X.X.XXXX) a ak nedošlo k zmene pomerov. Odvolacia námietka žalobcov, že v danej veci ide zo strany žalovaných o neoprávnený zásah, je tak nedôvodná a neopodstatnená je i námietka správnosti hodnotenia pojmu miery primeranej miestnym pomerom súdom prvého stupňa.

Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobe žalobcov nemožno vyhovieť už z toho dôvodu, že ich žalobná požiadavka smeruje na uloženie povinnosti aktívneho konania žalovaných, čo zákon v ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka neumožňuje.

Podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozil výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá

vnikať na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že zákon ukladá vlastníkovi veci (v danom prípade žalovaným) pri výkone svojich práv zdržať sa (omittere) akejkoľvek činnosti, ktorou by 1/ nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo 2/ vážne ohrozoval výkon práv iného (v súdnej veci žalobcovia), inými slovami žalobou z imisií podľa ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa možno úspešne domáhať, aby súd uložil vlastníkovi veci povinnosť zdržať sa presne vymedzeného rušenia, nie však už povinnosť niečo pozitívneho konať, napr. odstrániť, poprípade upraviť predmet svojho vlastníctva (por. napr. R 3/1988 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 259/2001, 22 Cdo 2466/2007). Žalobe žalobcov na uloženie povinnosti žalovaným "robiť také dostatočné opatrenia, ktoré zabránia nad mieru pomerov obťažovať nehnuteľnosť žalobcov tíením a ktoré zabránia padaniu strešnej krytiny, snehu a ľadu na nehnuteľnosť žalobcov", t.j. na uloženie povinnosti aktívneho konania, tak nemožno vyhovieť. Na tom nič nemôže zmeniť ani námietka žalobcov, že vznik škody na ich pozemkoch naďalej hrozí. Žalobcami požadovanú povinnosť nemožno žalovaným uložiť ani podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, pretože prípadný výkon práva v rozpore s dobrými mravmi je dôvodom pre odopretie právnej ochrany tomu, kto sa domáha vynútenia už existujúcich práv a povinností, nie dôvodom pre založenie nových práv, či povinností.

Zo všetkých týchto dôvodov je zrejmé, že rozsudok prvostupňového súdu je z hľadiska žalobcami uplatnených odvolacích dôvodov vecne správny. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovia v odvolacom konaní úspech nemali, preto na náhradu trov konania nemajú právo. V odvolacom konaní úspešní žalovaní si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania za písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 29.7.2013. Odvolací súd preto žalobcom uložil povinnosť nahradiť žalovaným spoločne a nerozdielne trovy ich právneho zastúpenia v sume 37,85 eura, pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 29.7.2013) vo výške 30,035 eura (1/2 zo 60,07 eura) podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov, a k tomuto úkonu prislúchajúcu náhradu miestnych telekomunikačných výdavkov a miestne prepravné podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 7,81 eura.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.